

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

Atheniensium respublica

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

τῆ δὲ πόλι, ἐμπεδορκουῶτος ὀκείνου ἀστυφέ-
λικτον τὴν βασιλείαν παρέξην. αὐτὰ μὲν οὖν
αἱ τιμὰ οἴχοι ζῶντι βασιλεῖ δέδονται, ὁ δὲ ἔτι
πολύ ὑπερφέρουσα τῶν ἰδιωτικῶν. οὐ γὰρ
ἐβελήθη ἕτε τοῖς βασιλεῦσι τυραννικὸν φέ-
νημα παρὰ τῆσιν, οὔτε τοῖς πολίταις φθόνον
ἐμποῖησιν τῶν δυνάμεως. αἱ δὲ τελευτήσαντι
ὑμῶν βασιλεῖ δέδονται, τῆ δὲ βούλονται δηλοῦν
οἱ Λυκούργου νόμοι, ὅτι οὐχ ὡς αἰθεροῦς,
ἀλλ ὡς ἥρωας τὸς λακεδαίμονιων βασιλεῖς
παρετιμήκασιν.

ciuitatis, conseruatiram se regnum ipsius
inconcussum, si quidem iusiurandum hoc
sancte seruaret. Atque hi honores in patria
regi, quam diu uiuit, concessi sunt; non illi
certe multum priuatorum honoribus po-
tiores. Etenim neque regibus animos ad-
dere tyrannicos uoluit, neque ciuibus eo-
rum potestatem inuisam reddere. Qui au-
tem regi mortuo concessi sunt honores,
iis Lycurgi leges indicare uolunt, non
se Lacedæmoniorum reges ut homines,
sed tamquam heroes honore eximio ad-
fecisse.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΠΟΛΙΤΕΙΑ

XENOPHONTIS ATHENIEN-
SIVM RESPVBICA

ΕΠΙ τῆ ἀθηναίων πο-
λιτείας, ὅτι μὲν εἴλοντο
τῶτον τὸ ἔργον τῆ πολι-
τείας, ὅσκι ἐπαμνῶν ἀφ᾽
τόδε ὅτι τῶν ἐλόμμοι,
εἴλοντο τὸς ποιητοῖς ἀ-

μεινον παρὰ τῆσιν, ἢ τὸς χρενοῖς. ἀφ᾽ οὗ οὖν
τὸ ἐκ ἐπαμνῶν. ἐπεὶ τῶν ἔργων ἕτως ἐδόξεν αὐ-
τοῖς, ὡς δὲ ἔλασσοντα τὴν πολιτείαν, καὶ τὰλλα
ἐλασσοντα, ἀδικοῦσιν ἀμύνηται τοῖς ἀλ-
λοῖς ἔλλησι, τὸ δὲ ἀποδείξω. πρῶτον μὲν ἔν τῷ
ἔργῳ, ὅτι δικαίως αὐτοῖσι καὶ οἱ πένητες καὶ ὁ δῆμος
πλέον ἔχῃ τῶν ἡμῶν καὶ τῶν πλεονέκων, ἔχῃ τὸδε,
ὅτι ὁ δῆμος ἔστιν ὁ ἐλασσὸν τῶν ναυῶν, καὶ ὁ τῶν δύ-
ναμιν παρὰ τῆσιν καὶ οἱ κυβερνήται, καὶ οἱ
κελευσταί, καὶ οἱ πεντηκόνταρχοι, καὶ οἱ παρὰ τῶν
καὶ οἱ ναυπηγοί, ἔτι εἰσὶν οἱ τῶν δυνάμιν πε-
ριπέντες τῆ πόλι πολὺ μάλλον, ἢ οἱ πολί-
ται, καὶ οἱ ἡμῶν, καὶ οἱ χρενοῖς. ὅτι οὖν τῶν ἔργων
ἕτως ἔχῃ, δοκῆ δίκαιον εἶναι, πᾶσι τῶν ἔργων με-
τῆσιν, ἐν τε τῶν κληρῶν καὶ ἐν τῆ χρεονία, καὶ
λέγειν ἔξῃσιν ὅτι βυλομῆσιν τῶν πολιτῶν. ἐπεὶ τὰ
ὅποσα μὲν σωτηρίαν φέρουσι τῶν ἔργων, χρε-
νοῖς εἶσιν καὶ μὴ χρενοῖς, ἢ κίνδυνον τῶν δῆμων ἀ-
παρῆ, τῶν μὲν τῶν ἀρχῶν ὁ δὲ ἔστιν ὁ δῆμος
μετῆσιν, ἕτε τῶν στρατηγικῶν κληρῶν εἶναι
σοφίσι χρενοῖς μετῆσιν, οὔτε τῶν ἰσπαρχῶν.

A M in Atheniensium
republica, quod eam
reipublicæ formam se-
quuti sint, propterea nō
laudo; quia dum illā pre-
tulerunt aliis, improbos
homines meliori esse

Lucule-
tius hac
quoq; red-
dita.

condicione, quam bonos, maluerunt. Atq;
hæc causa est, quamobrem eos non lau-
dem. Quia uero probatæ sunt eis hæ ratio-
nes, equidem ostendam, rempublicā eos
suam incolumem conseruare, atq; etiam
alia perficere, in quibus aberrare Græcis
ceteris existimentur. Primum igitur hoc
dicam, merito pauperes ac plebem ibi plus
posse, quam nobiles & diuites, idq; ob hæc
causam; quod plebs & rem naualem ex-
pediat, & potentiam ciuitati conciliet: ad-
eoque gubernatores, & incitatores naua-
rum, & quinquaginta remigibus præfecti,
& præretæ, & nauium fabricatores illi ipsi
sunt, qui multo magis reipublicæ poten-
tiam amplificauerunt, quam ciues, quam no-
biles, quam homines frugi. Hæc quum ita
se habeant, æquum esse uidetur, ut omnes
magistratum dignitatumque participes
fiant, siue per sortem, seu per suffragium;
utq; cuius ciuium dicere liceat, qui quidē
uelit. Deinde quotquot magistratus, siue
superiores, seu inferiores, toti populo vel
salutis, vel periculorum auctores sunt, eo-
rum uti particeps sit vulgus, non est ne-
cesse: neque plebs sortes prætorias, neq;
præfecturas equitum ad se pertinere putat.

Animaduertit enim, se plus emolumentum capere, dum magistratus hosce non obit; sed illis relinquit gerendos, qui plurimum possunt. Quotquot vero magistratus habent stipendia, reiq; familiari conducunt, hos etiam vulgus ambit. Quod autem nonnulli mirantur, ubique plus eos hominibus nullius momenti, & pauperibus, & plebeis, quam egregiis viris tribuere: in hoc ipso popularem ciuitatis statum se cōseruare declarant. Quippe dum pauperes, & plebei, & nauci homines aliquo loco sunt, & ad aliquem numerum excrescunt: statum ciuitatis popularem augment. Sin diuitibus, & egregiis hominibus bene sit: tum vero plebei vires aduersariis suis adiungunt. Sunt autem ubique terrarum optimates dominatui plebeo cōtrarij. Nam in optimatibus libidinis ac iniustitiæ minimum est, studium vero rerum honestarum accuratissimum: contra, in plebe plurimum inscitiae, confusionis, improbitatis. Etenim paupertas magis eos adducit ad turpia, & plerique mortalium propter penuriam neque liberaliter educari, neq; recte institui possunt. Fortasse dixerit aliquis, non permittendum esse, vt omnes vel dicendi potestatem habeant, vel senatores sint: sed id peritissimis & præstâtissimis viris relinquendū esse. At illi nihilominus in hoc quoq; sibi rectissime cōsulunt, licet futilibus etiam dicēdi potestatem faciant. Nam si dumtaxat egregij viri & orationes haberent, & sententias dicerent: sui similibus prodesse, nō autē plebeis. Nūc quum surgat ad concionandū aliquis nullius pretij, quicumq; voluerit: facile tū sibi, tū sui similibus quod expediat, inuenit. At inquiet aliquis, ecquid huiusmodi homo boni vel sibi, vel populo possit excogitare? Nimirū intelligunt illi, huius imperitiā ac futilitatem, coniunctā cum beneuolentia, plus sibi prodesse; quam viri egregij virtutē ac sapientiam, cum maleuolentia coniunctam. Potest igitur fieri, vt his moribus ciuitas non efficiatur optima: sed status tamen popularis hac ratione maxime cōseruabitur. Populus enim bene constituta republica nō delectatur, in qua sibi sit feruendū: sed liber esse vult, & imperio potiri, ac malum interim ciuitatis statum floccipendit. Nam quod tu non recte constitutum existimas, id ipsum potentiam plebis libertatemq; sustinet. Quod si bonum reipublicæ statū requiris, primū videbis in eo peritissimos leges ferre. Deinde boni malos punient, deq; republica consultabunt,

μηνώσκει γὰρ ὁ δῆμος, ὅτι πλείω ὠφελείται ἐν ταῖς μὴ αὐτὸς δέχωνται ταῖς δέχασ, ἀλλ' ἔαν τὸς διωλιωτάτους δέχων. ὁπόσαι δὲ εἰσὶν δέχαι μισοφορίας ἐνεκα, καὶ ὠφελείας εἰς τὸν οἶκον, ταύτας ζητῆσθαι ὁ δῆμος δέχων. ἔπειτα δὲ ὁ ἐνοιοθαιμάζουσιν, ὅτι πλεοναχρὸν πλέον νέμοισι τοῖς πονηροῖς, καὶ πένησι, καὶ δημοτικῶς, ἢ τοῖς χρεστοῖς, ἐν αὐτῶν τέτα φανούται τὴν δημοκρατίαν ἀφαισάζοντες: οἱ μὲν γὰρ πένητες, καὶ οἱ δημόται, καὶ οἱ χεῖροι δὲ πωρότητες, καὶ πολλοὶ οἱ ποιοῦτοι γυρόμενοι, τὴν δημοκρατίαν αὐξοῦσιν. ἔαν δὲ δὲ πωρότησιν οἱ πλούσιοι καὶ οἱ χρεστοί, ἰσχυρόν δ' ἐναίτιον σφίσι ἀλλοῖς καθίστασιν οἱ δημοτικοί. ἔστι δὲ πάση γῆ ὁ βέλτερον ἐναίτιον τῆ δημοκρατία. ἐν γὰρ τοῖς βελτίστοις ἐν ἀχολασία τὸ ὀλιγίστη, καὶ ἀδικία, ἀκρίβεια δὲ πλείστη εἰς τὰ χρεστά. ἐν δὲ ταῖς δῆμω ἀμαθία τὸ πλείστη, καὶ ἀπάξία, καὶ πονηρία. ἢ τε γὰρ πάντα αὐτοῖς μάλλον ἀγαθὰ ἢ τὰ ἀχρεστά, καὶ ἢ ἀπαξία, καὶ ἢ ἀμαθία δὲ ἐνδεῖαι χρεστοῖς ἐπίστανται ἀφαισάζοντες. εἴποι ἔνεον ἐνδεῖαι χρεστοῖς, ὡς ἐχρῆν αὐτοῖς μὴ εἶναι λέγειν πλεοναχρὸν ἐξῆς, μηδὲ βουλομένη, ἀλλὰ τὸς δόξωπατάτους, καὶ ἀνδρας δέξουσιν. οἱ δὲ καὶ ἐν τέτα δέξουσα βουλοῦνται, ἐάντες καὶ τὸς πονηροῖς λέγειν. εἰ μὲν γὰρ οἱ χρεστοὶ ἔλεγον καὶ ἐβουλοῦντο, τοῖς ὁμοίοις σφίσι ἀλλοῖς τὴν ἀγαθὰ, τοῖς δὲ δημοτικῶς οὐκ ἀγαθὰ νῦν ὅ λέγον ὁ βελόμενος ἀναστὰς ἀφαισάζοντες πονηροῖς, δέξουσα δὲ ἀγαθὸν αὐτῶν τε καὶ τοῖς ὁμοίοις αὐτῶν. εἴποι τις αἰ, τί αἰ οὖν γνώη ἀγαθὸν αὐτῶν ἢ τὰ δῆμω τοῖς ἀνδραποδοῖς; οἱ δὲ γυνώσκουσιν, ὅτι ἢ τὸς ἀμαθία καὶ πονηρία καὶ δῆνοια μάλλον λισιτελέσθαι, ἢ ἢ τὸς χρεστοῖς δέξουσα καὶ καχόνοια. εἴη μὲν οὖν αἰ πόλις οὐκ ἀπὸ τοῖούτων ἀφαισάζουσα ἢ βελτίστη. ἀλλ' ἢ δημοκρατία μάλιστα αἰ σῶζοιτο οὕτως. ὁ γὰρ δῆμος ἐ βέλτερον δῆνομαρῆτος τὸ πόλεως αὐτοῖς δουλοῦν, ἀλλ' ἐλδοῖτερος εἶη, καὶ δέχων τὸς καχονομίας αὐτῶν ὀλιγὸν μέλη. ὁ γὰρ σὺ νομίζεις ἐκ δῆνομαρῆτος, αὐτὸς ἀπὸ τὸς τὸς ὁ δῆμος, καὶ ἐλδοῖτερος ἐστίν. εἰ δὲ δῆνομια ζητῆσθαι, πωρόται μὲν ὅτι τὸς δόξωπατάτους αὐτοῖς τὸς νόμους πηροῦσθαι: ἐπέτα κολάσουσιν οἱ χρεστοὶ τὸς πονηροῖς, καὶ βουλοῦσιν οἱ χρεστοὶ πωροῦσθαι τὸ πόλεως, καὶ οὐκ

ἔχουσιν ἐάσοισι μεγαλοδύμοις ἀνθρώποις βου-
 λόμενοι, ὅσοι λέγειν, ὅσοι ἐκκλησιαστέον. ἀ-
 πό τῶτων τοίνυν τῶν ἀγαθῶν ἄξιον αὐτῶν
 δῆμος εἰς δουλείαν καταπέσοι. τῶν δούλων
 δὲ αὐτῶν καὶ τῶν μετοίκων πλείησθ' ἐστὶν ἀδύνη-
 σιν ἀχλασία, καὶ οὔτε πατάξαι ἔξεστιν αὐ-
 τῶν, οὔτε ὑπεκθέσθαι οὐδὲ δουλοῦ. οὐδὲ
 εἶεκεν ὅτι τῶτο ἔπιχρόειον, ἐγὼ φράσω. εἰ
 νόμος ἔσθ' ὅτι τῶν ἐλευθέρων ἢ τῶν ἐλευθέρων
 ἢ τῶν μετοίκων, ἢ τῶν ἀπελευθέρων,
 πολλάκις αὐτοὶ οἴηθ' εἶναι τῶν ἀδύνητων δούλων,
 ἐπάταξεν αὐτῶν. ἐδῆτά τε γὰρ ὅσοι τὸ βέλ-
 τιον ὁ δῆμος αὐτῶν, ἢ οἱ δούλοι, καὶ οἱ μέ-
 τοικοι, καὶ τὰ εἶδη ὅσοι βελτίους εἰσὶν. εἰ δὲ
 τις καὶ τῶτο θαυμάζει, ὅτι ἐάσει τὸν δούλον
 ὑφ' αὐτῶν, καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀφαι-
 τῶσαι εἰσὶν, καὶ τῶτο γνάμη φαίειν αὐ-
 ποιῶντες. ὅπως γὰρ ναυτικὴ δυνάμις ἐστὶν
 ἀπὸ χρημάτων, ἀνάγκη τοῖς ἀδύνητοις
 δουλεύειν, ἵνα λαμβάνων μὲν τῶν ἀφαι-
 τῶσεων, καὶ ἐλευθέρους ἀφίεναι. ὅπως
 δὲ εἰσὶ πλούσιοι δούλοι, ὅσοι ἐστὶν αὐτῶν
 αἰτελεῖ τὸν ἐμὸν δούλον σὲ δεδιέναι. ἐν δὲ τῇ
 λακεδαίμονι ὁ ἐμὸς δούλος σὲ τὸ δεδικῆ. αὐτῶν
 δεδίη ὁ σὸς δούλος ἐμὲ, κινδυνώσῃ καὶ τὰ
 χρήματα διδόναι τὰ ἐαυτοῦ, ὥστε μὴ κινδυνώσῃ
 τῶν ἐαυτοῦ. ἀλλὰ τῶτο οὐκ ἴσησθαι καὶ τοῖς
 δούλοις τῶν ἐλευθέρων ἐπιήσαμεν,
 καὶ τοῖς μετοίκοις τῶν ἀσπίδων, δὲ δὲ
 τῶν πόλις μετοίκων, ἀλλὰ τε ὁ πλῆθος τῶν
 τεχνῶν, καὶ ἀλλὰ τὸ ναυτικόν. ἀλλὰ τῶτο οὐκ
 καὶ τοῖς μετοίκοις εἰκότως τῶν ἴσησθαι ἐ-
 πιήσαμεν. τὸν δὲ γυμναζομένους αὐτῶν,
 καὶ τῶν μουσικῶν τῶν ἐπιτηδύλων καταλέ-
 λυκεν ὁ δῆμος, νομίζων * τῶτο οὐ καλὸν εἶ-
 ναι γνοῦς ὅτι οὐ δυνατὰ ταῦτα ἐστὶν ἐπιτη-
 λῶν εἶναι, ὅσοι δούλοι. ἐν ταῖς χρησίαις αὐτῶν, καὶ γυμνα-
 σιάρχαις, καὶ τετραρχίαις γυμνασίου
 σιν, ὅτι χρηρῶσι μὲν οἱ πλούσιοι, χρηρῶ-
 σιν δὲ ὁ δῆμος τὸ καὶ . . . . . γυμνασίου
 ἔχουσιν οἱ πλούσιοι, ὁ δὲ δῆμος τετραρχεῖται
 καὶ γυμνασίου. ἀξιῶ οὐκ ἴσησθαι
 λαμβάνειν ὁ δῆμος καὶ ἀδῶν, καὶ βέχων, καὶ
 ὀρχομένους, καὶ πλέων ἐν ταῖς ναυσίν. ἵνα αὐτῶν τε ἔχῃ, καὶ οἱ πλούσιοι πενέτεροι γί-
 γνωνται. ἐν τε τοῖς δικαστηρίοις οὐ τῶ δικαίου αὐτοῖς μέλῃ μαλλον, ἢ τῶ αὐτοῖς συμφέροντος.

A & homines infanos neque consiliis ad-
 se, neque orationem habere, neque con-
 cionari permittent. Quapropter ex his
 bonis celerrime plebs ad seruitutem re-
 ciderit. Seruorum autem, & aduenarum
 maxima est Athenis petulantia, ne-
 que pulsandi eos cuiquam illic ius est,
 neque seruus tibi cedit. Cur autem hoc
 moribus illic ita receptum sit, equidem
 exponam. Si consuetudo ferret seruum
 hominem ab ingenuo verberari, vel ad-
 uenam, vel libertum: sæpenumero ci-
 uem aliquis Atheniensem, quem seruum
 esse arbitraretur, pulsaret. Nam neque
 vestitu, neque forma, quidquam istic
 plebs seruis, aduenisue præstat. Iam si
 quis etiam miratur, quod istic & deli-
 cate seruos, & splendide quidem non-
 nullos viuere patiantur: hoc quoque cer-
 to eos iudicio facere constat. Nam vbi
 potentia naualis ab opibus pendet, ibi
 posthabitis hominibus liberis, seruire
 mancipiis oportet; vt lucris potiamur,
 quæ illi ab se parta nobis adferunt. Vbi ve-
 ro serui opulenti sunt, ibi meus vt seruus
 te metuat, non expedit. Lacedæmone
 quidem meus seruus te metuit. Iam si me
 seruus tuus metuat, sane verendum, vt
 res suas mihi det, ne quo sit in periculo.
 Quamobrem nos Athenienses æqualita-
 tem quamdam seruis & liberis concessi-
 mus, itemque aduenis & ciuibus; quod
 aduenarum egeat opera ciuitas, quum
 propter opificiorum multitudinem, tum
 rei naualis caussa. Hæc inquam est ratio,
 quamobrem merito quædam æqualitas
 inter ciues & aduenas a nobis facta sit.
 Ceterum eos, qui corporum exercitiis
 ibi, Musicaque dediti sunt studiis, plebs
 non sustulit; quod existimaret id expe-
 dire, ac ne posse quidem ab se his dari o-
 peram, sentiret. In chori vero principatu,
 ac gymnasiorum triremiumque præfe-
 cturis, intelligunt penes opulentos esse
 chori principatum, commoda vero in vul-
 gus conferri: eodemque modo locuple-
 tes triremibus & gymnasiis præesse, vul-
 gus autem in triremibus & gymnasiis ver-
 sari. Vult igitur pecuniam accipere vul-
 gus, atque ita canere, currere, saltare,
 enauigare; vt & ipsum habeat aliquid, &
 diuites reddantur tenuiores. Ne in iudi-
 ciis quidem magis eius quod iustum est,
 quam commodi sui rationem habent.

βελτίον
 ὅσα καμ-
 ἐκείνου
 ἐκ τῶν
 ἀπορο-
 εἶναι
 δίδοι
 ἐπιτη-
 δόντας
 ἢ κατα-
 λῶν
 * τὸ κα-
 λὸν εἶναι
 γνῶναι
 δυνάμει
 αὐτῶν
 καὶ πει-
 εροχοῦσι
 ὁ γυμνα-
 σιαρχοῦ-
 σιν

De focis autem, quod nauigiis eos aduen-
 tes, calumniari & odisse videntur egregios
 illic viros, ita sentiunt; fieri non posse, quin
 subiecti oderint eos, qui cum imperio
 sunt, ac si maiores locupletum & potent-
 ium vires sint in ciuitatibus, imperium
 populi Atheniensis haud diu duraturum:
 ob has inquam causas viris egregiis hono-
 res adimunt, facultates auferunt, exilia
 capitique pœnas irrogant, & nihili homi-
 nes euehunt. Contra, qui Athenienses fru-
 gi sunt, ij salutem virorum egregiorum in
 ciuitatibus focis tuentur; quod animad-
 uertant sibi ex vsu esse, conseruari semper
 in vrbibus optimates. At dixerit aliquis, in
 eo vires & potentiam Atheniensium con-
 sistere, si pecunias eorum focij conferre
 possint. At plebeis hominibus magis ex-
 pedire videtur, vt Atheniensium vnusquis-
 que facultates fociorum obtineat, relicto
 illis quantum opus sit ad victum & operas
 exsequendas, ademptaque insidiandi pote-
 state. Hac etiam in parte populus Athe-
 niensis vti consilio malo existimatur, quod
 focios Athenas nauigare ad petendum ius
 cogant. Verum illi contra ratiocinantur,
 quantum in hoc insit Atheniensium po-
 pulo commodi. Primum est, quod e iudi-
 ciis anno toto salaria percipiant. Deinde,
 quod domi residentes, nullis emissis nauibus,
 ciuitates focias administrent; plebeo-
 que statui addictos incolumes feruent,
 aduersariis eorum in iudiciis oppressis.
 Quod si iudicia singuli exercerent in pa-
 tria, nimirum Atheniensibus infensi, eos
 ipsos de numero suorum opprimerent,
 quicumque populo Atheniensium in pri-
 mis amici essent. Præterea populus Athe-
 niensis, dum ius Athenis focij petunt,
 hæc lucratur. Primum e centesima in Pi-
 ræo ciuitati prouentus maior accedit.
 Deinde lucrum percipit, cui vel cœna-
 culis instructa domus est, quæ locare po-
 test, vel iumentum meritorium. Itidem
 fociorum aduentus emolumentum vo-
 cantibus in ius præconibus adfert. Præ-
 terea si Athenas focij ius petitum non i-
 rent, solos ex Atheniensibus illos hono-
 ribus adficerent, qui ad ipsos nauigant;
 nimirum prætores, triremium præfectos,
 legatos. Nunc vero fociorum vnusquis-
 que populum Atheniensem blandien-
 do demereri cogitur, quippe qui intelli-
 gat, Athenas sibi proficiscendum, cau-
 samque agendam non apud alios, quam
 apud populum. quæ sane lex Athenis est.

Ἄπει δὲ τῶν συμμάχων, ὅτι ἐκπλέοντες συ-
 χροῦνται, ὡς δοκῶσι, καὶ μισοῦσι τὰς χρο-
 σοῖς, γινώσκοντες ὅτι μισοῦσθαι μὴ ἀνάγκη
 τὸν ἀρχὸν ἔχει τὸν ἀρχηγὸν, εἰ δὲ ἰσχύ-
 σοισιν οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ ἰσχυροὶ ἐν ταῖς πόλε-
 σιν, ὀλίγον χρόνον ἢ ἀρχὴν ἔχει τὸ δῆμον τὸ
 ἀδυνατοῖ. Ἄρα ταῦτα οὖν τὰς μὴ χροσοῖς
 ἀπὸ μισοῦ, καὶ χροσοῖς ἀφαιρουῦνται, καὶ ἔξε-
 λαύνοισι, καὶ ἀποκτείνουσι, τὰς δὲ ποιητοῖς
 αὐτοῖσιν. οἱ δὲ χροσοὶ ἀδυνατοῖ τὰς χροσοῖς
 ἐν ταῖς συμμαχίαις πόλεσι σώζουσι, γινώ-
 σκοντες ὅτι σφίσι ἀγαθὸν ἔστι τὰς βελτίους
 σώζειν ἀεὶ ἐν ταῖς πόλεσιν. εἴποι δέ τις αἰ, ὅτι
 ἰσχύς ἐστὶν αὐτῆ ἀδυνατοῖ, εἰ οἱ σύμμαχοι
 δυνατοὶ ὡς χροσοῖς εἰσφέρουσι. τοῖς δὲ δε-
 μοτικῶς δοκῶσι μὴ ἀγαθὸν εἶναι, τὰ τῶν συμ-
 μάχων χροσοῖς ἕνα ἕκαστον ἔχει ἀδυνατοῖ,
 ἐκείνους δὲ ὅσον ζῆν καὶ ἐργάζεσθαι, ἀδυνα-
 τὸν ὄντας ὅτι βουλοῦνται. δοκῶσι δὲ ὁ δῆμος ἀθη-
 ναίων ἐν ταῖς δεκακῶς βελθέουσαι, ὅτι τὰς
 συμμαχίας ἀναλαβέουσι πλεῖς ὅτι δικὰς ἀθή-
 ναζε. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἀδυνατοῖ ὅσα ἐν τῷ ἐνὶ ἀ-
 γαθὰ τὰ δῆμον τῶν ἀδυνατοῖ. ἄρα τὸν μὴ,
 ἀπὸ τῶν ἀδυνατοῖ τῶν ἀδυνατοῖ διὰ τὸν λα-
 βάν. εἴτ' οἱ κερὶ καὶ ἀθροῖς ἀδυνατοῖ ἐκπλε-
 οῦσιν τὰς πόλεσιν τὰς συμμαχίας, καὶ τὰς
 μὴ τὰ δῆμον σώζουσι, τὰς δὲ ἐναίτιους ἀπο-
 λούουσι ἐν τοῖς δικαστηρίοις. εἰ δὲ οἱ κερὶ εἶχον
 ἕκαστοι τὰς δικὰς, ἄτε ἀθροῖς ἀδυνατοῖς,
 τὰς τὰς αἰσφῶν αὐτῶν ἀπώλλουσαν, οἴπνες
 φίλοι μάλιστα ἦσαν ἀδυνατοῖ τὰ δῆμον.
 ἄρα τὰς τὰς, ὁ δῆμος τῶν ἀδυνατοῖ τὰ-
 δε κερδαίνῃ τῶν δικῶν ἀδυνατοῖ οὐσῶν τοῖς
 συμμαχίαις. ἄρα τὸν μὴ γὰρ ἕκαστος τῆ
 πόλεϊ πλείων ἢ ἐν πλεῖσιν ἐπέτα εἴ τῶ στωι-
 κία ἐστὶν, ἢ ἀνδράποδον μισοφοροῦν. ἐπεὶ τὰ
 οἱ κήρυκες ἀμεινον ἄρα τὰς ὅτι-
 δημίας τὰς τῶν συμμάχων. ἄρα τὰς τὰς,
 εἰ μὴ μὴ ὅτι δικὰς ἦσαν οἱ σύμμαχοι τὰς
 ἐκπλέοντας ἀδυνατοῖ ἐτήμον αἰ μόνους, τὰς
 ἔτε στρατηγῶς, καὶ τὰς τριεταρχῶς, καὶ ἄρα-
 σβεις. νῦν δὲ ὑπάγκασαι τὸν δῆμον χροσο-
 κεύειν τῶν ἀδυνατοῖ εἰς ἕκαστος τῶν συμμά-
 χων, γινώσκων, ὅτι δεῖ μὴ ἀφικόμενον ἀθή-
 ναζε δικῶν δοῦναι καὶ λαβάν ὅτι ἐν ἄλλοις π-
 σιν, ἀλλ' ἐν τῷ δῆμον, ὅς ἐστι δὴ νόμος ἀθήνησι
 καὶ αἰ-

καὶ ἀπιβολῆσαι ἀναγκάζεται ἐν τοῖς δικαστη-
 ρείοις, καὶ εἰσιόντος τῆς ὀπιλαμβανέσθαι τῆς
 χρεός. Ἀλλὰ τὸ οὖν οἱ σύμμαχοι δουλοὶ
 τῆς δῆμου τῆς ἀδελφῶν κατέσται μέλλον.
 πρὸς δὲ τούτοις Ἀλλὰ πῶς κτήσιν πῶς ἐν τοῖς
 ὑποφείοις, καὶ Ἀλλὰ τὰς δεχάσας εἰς πῶς
 ὑποφείαν, λεληθάσι μαθητάνοντες ἐλαύν-
 νειν τῆ κἀπὴ ἀλλοί τε καὶ οἱ ἀκόλουθοι. ἀνά-
 κη γὰρ αἰθροπον πολλάκις πλέοντα κώ-
 πῶ λαβεῖν καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν οἰκέτιον, καὶ ὀ-
 νόματ᾽ αἰματεῖν τὰ ἐν τῆ ναυτικῇ. καὶ κυβερ-
 νῆται ἀγαθοὶ γίνονται, δι' ἐμπειρίαν τὴν τῆς
 πλοίων, καὶ Ἀλλὰ μελέτιον. ἐμελέτησαν δὲ
 οἱ μὲν, πλοῖον κυβερνῶντες, οἱ δὲ, ὀλκῆδα.
 οἱ δὲ ἐν τῷ θέν ἔτι τελεῖρη κατέστησαν. οἱ δὲ
 πολλοὶ ἔλαύνειν ὄψους ὡς οἶον τε εἰσβαίντες
 εἰς ναῦς, ἄτε ἐν πηρύτ τῶ βίῳ πρῶτα μελε-
 τηκότες. ὁ δὲ ὀπλιτικὸν αὐτοῖς, ὁ ἦκιστα δοκῆ
 ὡς ἔχῃ ἀδελφῶν, οὕτω ἔκατέστηκε. καὶ τῆς
 μὲν πολεμίων ἠπίοις τὴ σφᾶς αὐτοῖς ἠγρω-
 ται εἶ), καὶ μείζους. τῆς δὲ συμμαχῶν, οἱ
 φέρουσι τὸν φόρον, καὶ ἔχῃ γῆν κἀπὴ εἰ-
 σι, καὶ νομίζουσι ὁ ὀπλιτικὸν δεχῆν, εἰ τῆς
 συμμαχῶν κρείττονές εἰσι. πρὸς δὲ καὶ κατὰ
 τύχῃ πῶ αὐτοῖς τοιοῦτον κατέστηκε. τοῖς μὲν ἔχῃ
 γῆν δεχόμενοι οἶοντ' ἔστιν ἐκ μικρῶν πό-
 λεων στωικιανέσθαι, ἀδελφῶν μάχεσθαι.
 τοῖς δὲ ἔχῃ θάλατταν δεχόμενοι, ὅσοι νη-
 σιάται εἰσιν, οὐχ οἶον τε στωάρεσθαι εἰς ὁ
 αὐτὸ τὰς πόλεις. ἢ γὰρ θάλαττα ἐν τῶ μέ-
 σω, οἱ δὲ κρηπιῶτες θαλασσοκράτορες εἰ-
 σιν. εἰ δὲ οἶον τε καὶ λατεῖν στωελθοῦσιν εἰς
 τῶ τὸ τοῖς νησιώταις εἰς μίαν ἠῆσον, ἀπολιῶ-
 ται λιμῶ. ὁπόσαι δὲ ἐν τῆ ἠπείρῳ εἰσι πόλεις
 ὑπὸ τῆς ἀδελφῶν δεχόμενοι, αἱ μὲν με-
 γάλα Ἀλλὰ δέος δεχονται, αἱ δὲ μικρὰί πά-
 νυ Ἀλλὰ χρεῖαν. οὐ γὰρ ἔστι πόλις ἑσθέρμια,
 ἠπὸς εἰ δειτῆται εἰσάγεσθαι τῆ ὀδ᾽ ἀγεσθαι. τῶ-
 τῶ πόνιω ὄκ᾽ ἔσαι αὐτῆ, εἰ μὴ ὑπὸ ἠκροῦ
 ἢ τῆς δεχόμεν τῆς θαλάττης. ἐπὶ τὰ δὲ τοῖς
 δεχόμενοι τῆς θαλάττης οἶοντ' ἔστι ποιεῖν, ὁ-
 πῶ τοῖς τῆς γῆς, ὅτιοτε τέμνειν πῶ γῆν τῆς
 κρηπιῶν. ὡς ἀπλεῖν γὰρ ἔξ᾽ εἰσιν, ὅπου αὐ
 μηδεὶς ἢ πολέμιος, ἢ ὅπου αὐ ὀλίγοι. εἰ δὲ
 πρῶσιώσιν, ἀναβαίτα ἀποπλεῖν. καὶ τῶ το
 ποιῶν ἠπὸν ἀπορεῖ, ἢ ὁ περὶ τῶ ἀποσθῶν.

AEtiam in iudiciis supplicare cogitur, & si
 quis ingrediatur, manum eius prensare.
 Quæ caussa est, quamobrem socij multo
 magis populo Atheniensi seruiant. Pra-
 terea propter id, quod extra fines patriæ
 possident, & propter magistratus geren-
 dos apud exteros, tacite remonauem age-
 re tum ipsi, tum comites discunt. Est enim
 necesse, vt qui sapius nauigat, remum in
 manus sumat, tam ipse, quam famulus, rei-
 que naualis adpellationes discat. Etiam
 boni gubernatores fiunt, partim propter
 vsum nauigiorum, partim propter exerci-
 tationem. Exercent autem sese alij nauigium
 minus gubernando, alij nauim one-
 rariam: ac nonnulli ad triremes hinc trans-
 eunt. Complures statim velut in ipso in-
 gressu in naues, remigant: exercitati iam
 ante nimirum in hoc per omnem vitam.
 Ceterum terrestris militiæ, quæ Athenis
 non satis bene comparata esse videtur, hæc
 est ratio. Arbitrantur Athenienses, hos-
 tibus se & inferiores, & superiores esse.
 Sociis vero, qui tributum eis pendunt,
 longe etiam terra præstant, ac se terrestri-
 bus copiis præcipue valere putant, si so-
 ciis sint superiores. Præterea fortuna qua-
 dam talis ipsorum est condicio. Possunt
 ij, qui parent in terra continenti aliorum
 imperio, paruis ex oppidis coire, coniun-
 ctisque copiis pugnare. At vero mariti-
 morum subditorum, hominum videlicet
 insularium oppida coniungere vires non
 possunt. Est enim in medio mare, quique
 rerum potiuntur, etiam maris imperium
 obtinent. Quod si etiam fieri possit, vt in-
 sulares clam in vnam conueniant insu-
 lam, fame peribunt. Quotquot autem
 ciuitates subiectæ Atheniensium impe-
 rio, in continenti sitæ sunt; earum quæ
 maiusculæ sunt, metus caussa parent: quæ
 minores, propter penuriam. Nec enim
 oppidum vllum est, cui non opus sit ali-
 quid vel importari, vel exportari. Nequit
 autem hæc consequi, si non iis obtempe-
 ret, qui maris imperio potiuntur. Dein-
 de possunt ij, qui mare sua in potestate ha-
 bent, eadem facere, quæ rerum terra do-
 mini: nimirum nonnumquam vastare
 possunt agrum etiam potentiorum. Pos-
 sunt enim propter ea loca naues adpelle-
 re, vbi vel nullus sit hostis, vel pauci: at si
 hostes adcurrant, conscensis nauibus dis-
 cedere licet. Atque hoc qui facit, mi-
 nori est in difficultate, quam qui terre-
 stribus cum copiis expeditionem suscipit.

ἐλαύνουσι
 εἰσβαίνουσιν
 εἰσβαίνουσιν
 κατέστηκε
 ὁ δὲ

B

C

D

E

Deinde possunt ij, qui maris imperium tenent, suis a finibus quam libet longo itinere navigare: quum iis, quibus est potentia terrestris, non liceat multorum dierum itinere ab agro suo discedere. Sunt enim tardi progressus, & fieri non potest, ut is, qui terra facit iter, commeatum longo tempore sufficientem secum ferat. Itidem qui pedes incedit, necesse habet, uti vel per amicorum fines eat, vel pugnando vincat: qui autem navigat, ubi superior est, de navibus potest egredi; ubi inferior, praterlegere licet mare proximum ei terrae, donec vel amicorum ad fines peruenit, vel eorum, qui sunt ipso inferiores. Deinde frugum labores, quae a Ioue sunt, graues illis accidunt qui terra rerum potiuntur: qui vero mari, facile has ferunt. Non enim pariter omnibus regionibus ex damnum dant. Quo fit, ut ex ea, quae fructus vberes tulit, commeatus ad illos perueniat, quibus mare paret. Quod si etiam leuiorum quorundam facienda est mentio, primum propter imperium maris Athenienses ex commerciis mutuis varios epulandi modos inueniunt. Quidquid rei suavis vel in Sicilia, vel in Italia, vel Cypro, vel Aegypto, vel Lydia, vel Ponto, vel Peloponneso, vel alibi erat: haec omnia in vnum congesta sunt, propter maris imperium. Deinde quum linguas omnes audiant, aliud ex alia delegerunt. Et Graeci quidem magis peculiari tum lingua, tum victus ratione, tum habitus, utuntur: Athenienses vero mista quadam ex omnibus tum Graecis, tum barbaris. Iam sacrificia, fana, festa, lucos & delubra quod adinet, quia populus intelligebat, non posse quemuis pauperem sacrificare, epulari, fana sua possidere, ciuitatem pulchram & amplam incolere: quo pacto haec quoque fierent, excogitauit. Itaque ciuitatis sumtu multae hostiae publice mactantur, & populus est is, qui epulatur, & forte victimas inter se partitur. Gymnasia, lauacra, apodyteria priuatum homines quidam opulenti habent: at populus sibi peculiariter multas palaestras, apodyteria, lauacra aedificat: plusque vulgus his fruitur, quam pauci ac beati. Diuitias etiam soli ex Graecis ac barbaris Athenienses habere possunt. Nam si qua ciuitas lignis abundat ad naues fabricandas, vbinam ea vendet, si non eum, qui maris obtinet imperium, prius sibi conciliauerit? Rursum si qua ciuitas ferri, vel aris, vel linicopiam habeat, vbinam ea vendet,

*Loca ante balneas, ubi solentur exuunt. Spoliaria gloriis vocantur.

A ἔπειτα δὲ τοῖς μὲν κατὰ θαλάσσιαν ἔχουσι οἰόντ' ἀποπλοῦσαι ἀπὸ τῆς σφετέρας αὐτῶν, ὅποσον βούληται πλοῦν, τοῖς δὲ καὶ γὰρ οὐχ οἰόντ' ἀπὸ τῆς σφετέρας αὐτῶν ἀπελθεῖν πολλὰν ἡμερῶν ὁδόν. βραδεία τε γὰρ ἀπορῆαι, καὶ οἶτον οὐχ οἰόντ' ἔχειν πολλῶν χρονοῦ περὶ ἰόντα. καὶ τὸ μὲν περὶ ἰόντα δὲ ἀφ' Ἀφίλιας ἰέναι, ἢ νικᾶν μαχόμενον τὸ δὲ πλεόντα, οὐ μὲν αὖ ἢ κρείττων, ἔξεστιν ἀποβῆναι. τὰ... ταύτης τῆς γῆς ἀλατῶρα πλοῦσαι, ἕως αὖ ὅτι Φιλίαν χόρον ἀφικνῆται, ἢ ὅτι ἕταυτης αὐτῆ. ἔπειτα νόσοις τῶν καρπῶν, αἱ δὲ Δίος εἰσιν, οἱ μὲν καὶ γὰρ κέραιοι χαλεπῶς φέρονται, οἱ δὲ καὶ θαλάσσιαν, ῥαδίως. οὐ γὰρ ἅμα πάντα γήνοσθ'. ὥστε ἐκ τῆς δι' αἰθέρους ἀφικνῆται τοῖς τῆς θαλάσσης ἔχουσι. εἰ δὲ δὲ καὶ μικροτέρων μνησθῆναι, ἀφ' ἧς ἔρχεται τῆς θαλάσσης πρὸς τὸν μὲν ἕσπερος βωχίων ἔξωθεν ὅτιμισθῶν οἱ ἀλλήλοισι. ὅ, πῶς ἐν σικελίᾳ ἢ δὲ, ἢ ἐν ἰταλίᾳ, ἢ ἐν κύρω, ἢ ἐν ἀγύρω, ἢ ἐν λυδίᾳ, ἢ ἐν τῶν πότεω, ἢ ἐν πελοποιήσῳ, ἢ ἀλλοῖσι, ταῦτα πάντα εἰς ἐν τῇ θρησῶδα, ἀφ' ἧς τὴν ἔρχεται τῆς θαλάσσης. ἔπειτα φωνίῳ τὴν πᾶσαν ἀκρούοντες, ἔξελεξαι τοῦτο μὲν ἐκ τῆς, τῆς δὲ ἐκ τῆς. καὶ οἱ μὲν ἑλλῶνες ἰδίᾳ μάλλον καὶ φωνίᾳ, καὶ ἀφ' ἧς, καὶ γῆματι χρονοῦται ἀδυνατοὶ δὲ κεραιὴ δὲ ἀπόπτων τῶν ἑλλῶνων καὶ βαρβαρῶν. θυσίας δὲ, καὶ ἱερεῖα, καὶ εὐχὰς, καὶ τελετὰς, γνοῖς ὅ ἄνθρωπος οἱ οὐχ οἰόντ' ἐστὶν ἐκείτω τῶν πέντητων θυίᾳ, καὶ βωχῶσθαι, καὶ κτασθαι ἱερεῖα, καὶ πόλιν οἰκῆν καλίῳ καὶ μεγάλῳ, ἔξωθεν ὅτω ἕσπερος ἔσαι ταῦτα. θυσιῶν δὲ δημοσία μὲν ἢ πόλις ἱερεῖα πολλὰ, ἔστι δὲ ὁ δῆμος ὁ βωχούμενος, καὶ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς τῶν πα ἱερεῖα. καὶ γυμνάσια, καὶ λουτῶν, καὶ ἀποδυτήρια, τοῖς μὲν πλοισίοις ἐστὶν ἰδίᾳ ἐνόιοις, ὁ δὲ δῆμος αὐτὸς αὐτῶν οἰκδομῆται ἰδίᾳ παλαίστρας πολλὰς, ἀποδυτήρια, λουτῶνας καὶ πλείω τέτων ἀπολαύς ὁ ὄχλος, ἢ οἱ ὀλίγοι, καὶ οἱ βυδάμονες. τὸ δὲ πλοῦτον μόνον οἰοῖτ' ἔχειν τῶν ἑλλῶνων καὶ τῶν βαρβαρῶν. εἰ γὰρ τις πόλις πλουτεῖ ξύλοισι ναυπηγησίμοις, ποῖ ἀφ' ἧς ἔσται, εἰ μὴ πείσῃ τὸ ἔχοντα τῆς θαλάσσης; εἰ δὲ τις σιδήρω, ἢ χαλκῶ, ἢ λίνω πλουτεῖ πόλις, ποῖ ἀφ' ἧς ἔσται, εἰ μὴ

εάν μη πείση τον δέχοντα της θαλάσσης; εἰ
 αὐτῶν μύθοι τῶν τε καὶ δὴ νῆες μοι εἰσὶ, πα-
 ρὰ μὲν τῆς ξύλας, παρὰ δὲ τῆς σίδηρος, πα-
 ρὰ δὲ τῆς χαλκῆς, παρὰ δὲ τῆς λίνου, παρὰ
 δὲ τῆς κηρός. παρὰ δὲ τῶν ἄλλοις, ἄλλοσε ἄλλαν
 οὐκ εἰσὶ οἱ τίνες αἰτί παλαιῖν ἡμῖν εἰσὶν, ἢ οὐ
 χρησονται τῇ θαλάσῃ. καὶ ἐγὼ μὲν οὐδὲν
 ποιῶν ἐκ τῆς γῆς, πόρτα ταῦτα ἔχω δὲ τὴν
 θαλάσσαν. ἀλλ' ἡ δὲ οὐδὲμία πόλις δύο τῶν
 ἔχει, ἢ εἰ τῇ αὐτῇ ξύλα καὶ λίνον, ἀλλ' ὅπως
 λίνον ἔστι πλεον, λεία χόρα καὶ ἄξυλος. οὐδὲ
 χαλκῆς καὶ σίδηρος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, οὐδὲ
 πᾶσα δύο, ἢ τρία, μιᾶ πόλι. ἀλλὰ ὅ μὲν
 τῇ, ὅ δὲ τῇ. ἐπὶ δὲ παρὰ τῶν τοῦ παῖσαν
 ἢ πλεον ἔστιν ἢ ἀκτὴ παρὰ χόρα, ἢ νῆες παρὰ
 κηρῶν, ἢ φενόπορον πῶς τε ἔστιν εἰς τὴν εἰ-
 φορμοδοσι τοῖς τῆς θαλάσσης δέχονσι λωβᾶσθαι
 τῶν πλεον ἢ πλεον οἰκιστῶν. ἐνός δὲ εἰσεῖς εἰ-
 σιν. εἰ γὰρ νῆσον οἰκιστῶν θαλασσοκράτορες ἦ-
 σαν ἀθλιῶται, ἢ παρὰ ἦσαν αὐτοῖς ποιῶν μὲν
 κακῶς, εἰ ἠβούλοντο, παρὰ δὲ μηδὲν, ἕως τῆ
 θαλάσσης ἦσαν, μηδὲ τμηθῆναι πλεον εἰς αὐτῶν
 γῆν, μηδὲ παρὰ δὲ χόρα τῶν πολεμίων. νῦν
 δὲ οἱ γεωργιστῶν καὶ οἱ πλούσιοι ἀθλιῶν
 ἢ παρὰ ἦσαν τῶν πολεμίων μάλλον, ὅ δὲ δῆ-
 μος, ἄτε εὐ εἰδῶς, ὅτι οὐδὲν τῶν σφῶν ἐμωρή-
 σοισιν, οὐδὲ τεμῶσιν, ἀδελῶς ζῆ, καὶ οὐχ ἢ παρ-
 χόρμος ἀδελῶς. παρὰ δὲ τῶν τοῖς, καὶ ἕτερον δέοις
 ἀπὸ πηλαγμένοι αὐτοῖς ἦσαν, εἰ νῆσον ἔχω, μηδὲ
 ποτε παρὰ δὲ ζῆναι τῆ πόλιν ἢ ὀλίγων, μη-
 δὲ πύλας αἰοῖ ζῆναι, μηδὲ πολεμίων ἐπει-
 σασθῆναι. πῶς γὰρ νῆσον οἰκιστῶν ταῦτ' ἐγίγε-
 το; μηδὲ αὐτοῖς αἰσάσαι τὰ δῆμω μηδὲν, εἰ νῆσον
 ἔχω. νῦν μὲν γὰρ εἰ σασιάσαι, ἐλπίδα αὐτῶν
 χροῖς τοῖς πολεμίοις σασιάσαι, ὡς καὶ γῆν
 ἐπαξοῖμοι. εἰ γὰρ νῆσον ἔχω, καὶ ταῦτα αὐτῶν
 δελῶς ἀδελῶς εἶχεν. ὅτι οὐδὲ δὲ δὲ χόρας οὐκ ἔ-
 τυχον οἰκήσαντες νῆσον, νῦν τὰ δὲ ποιῶσι, τῆ μὲν
 οὐσίαν ταῖς νήσοις παρὰ δὲ τίθενται, πεφύοντες τῇ
 δὲ χόρῃ τῆ καὶ θαλάσσης, πλεον δὲ ἀπὸ κλεῖν γῆν
 παρὰ δὲ οἰοῦσι τεμνομένην γινώσκοντες, ὅτι εἰ αὐ-

A si non prius eum, qui mari potitur, sibi cō-
 ciliauert? Atqui ab his ipsis naues mihi
 sunt, & ab vno ligna, ferrum ab alio, ab a-
 lio æs, ab alio linum, ab alio cera. Præter-
 ea nō patientur, qui aduersarij nobis sunt,
 hæc exportari alio, vel mari non videntur.
 Equidem qui nihil ex terra comparo, per
 mare omnia hæc habeo. Nulla vero ciui-
 tas alia vtrumque horum habet, nec sup-
 petunt eidem ligna & linum: sed vbi ma-
 xima lini est copia, ibi regio læuis ac nuda
 est, & siluis caret. Ne quidem æs, ac fer-
 rum, ex eadem est ciuitate; neque alterius
 generis duo, vel tria, oppido vni suppe-
 tunt: sed hoc huic, illud isti. Præterea iux-
 ta quamuis terram continentem vel litus
 est porrectum, vel adiacet insula, vel fre-
 tum aliquod. Itaque domini maris istis in
 locis adpellere possunt, ac illos, qui terram
 continentem incolunt, damno adficere.
 Vnum tamen eis deest. Nam si Athenien-
 ses insulam incolerent, simulq; maris im-
 perio potirentur: facultatem haberent ex
 arbitratu suo lædendi alios, neque tamen
 detrimenti quidquam acciperent, quam
 quidem diu mari dominarentur, neque
 vastationem agri paterentur, neque hostis
 aduentum metuerēt. Nunc vero cultores
 agrorum, & quotquot ex Atheniensibus
 locupletes sunt, hostium ad voluntatem
 sese accommodant; plebs autem, quod
 sciat eos nihil rerum suarum neque igni,
 neque ferro vastaturos, ab omni metu li-
 bera viuit, nec hostibus se summittit. Præ-
 terea si insulam incolerent, ab alio etiam
 metu essent liberi: nimirum vt numquam
 ciuitas a paucis proderetur, neq; portæ a-
 perirentur, neq; hostes vna irrumperent.
 Nam quo pacto hæc insulam incolentibus
 acciderent? Nec populus inter se diffide-
 ret, si insulam habitarent. Nunc enim, si
 existerent inter eos seditiones, hac spe tu-
 multuarentur, quod terra hostes arcessitu-
 ri essent. At vero si incolerēt insulam, nihil
 esset cur illud metuerent. Posteaquam igitur
 ab initio insulam non habitauerunt, nunc
 id agunt, vt facultates suas committant in-
 sulis, maris imperio freti; atq; interim va-
 stari agrum Atticum patiantur. Animad-
 uertunt enim se, si eius misereantur, alia
 quædam maiora bona amissuros. Præter-
 ea necesse est, vt in societatibus ac fœderi-
 bus ciuitates eæ constanter persistant, quæ-
 cunq; paucos rerum administrationi præ-
 ficiunt. Quod si pactis conuentis non ste-
 terint, a quonam profecta esse iniuria pu-
 tari possit, quâ ab illis paucis, qui pepigere?

† ὅφ' ὅτι
 ἀδικεῖσθαι
 νομίσει
 πῶς, ἢ ἕπο
 τὸ ὀλίγον,
 εἰ σωθῆ-
 θηεν;

At quæ populus pepigerit, in iis licet ei cō-
ferenti culpam in illum, qui vel suaserit,
vel decretum fecerit, negare se aliis adfui-
se, neque sententiam illorum probasse, qui
de iis, de quibus conuenerit, populum fre-
quentem sciscitantur. Idem si aliter sen-
tiant, prætextus innumeros inuenerit, quo
minus id faciat, quod nolit. Quod si mali
quiddam acciderit ex eo, quod populus
sciuit: queritur populus, paucos quosdam
homines aduersantes sibi, rem totam cor-
rupisse. Sin boni quid euenerit, eius caus-
sam ad seipsum refert. Salibus comicis in
populum agi, eumque profcindi conui-
ciis non patiuntur, ne ipsimet male audi-
ant: singulos autem exagitare iubent, si
quis ita velit. Norunt enim plerumque
non e populo, neque de plebe illum esse,
qui in comædiis exagitetur: sed vel opu-
lentum, vel nobilem, vel potentem. Ni-
mirum pauci ex egentibus ac plebeis exa-
gantur, ac ne illi quidem aliam ob caus-
sam, quam propter curiositatem, & quod
populo esse potiores quarant. Quo fit, vt
homines huiusmodi exagitari moleste
non ferant. Mihi quidem dubium non
est, intelligere populum Atheniensem,
qui sint egregij ciues, qui nullius momen-
ti. Quumque hoc intelligant, amant eos,
qui sunt vtiles ipsis, & commodi, licet nul-
lius pretij sint: egregios autem potius o-
dere. Non enim existimant, virtutem
multitudini vtilem esse, sed damnosam.
Contra, quum nonnulli natura sint ex ple-
be, idque re ipsa; non tamen indole ple-
bea præditi sunt. Ac populi quidem do-
minatum ipsi populo condono. Nam
cuius sibi ipsi commodare bona cum ve-
nia licet. Verum qui, quum ex popu-
lo non sit, mauult habitare in vrbe po-
puli dominatui subiecta, quam in ea,
quæ a paucis regatur: is iniuste agere
constituit, & scit facilius latere se posse,
si malus sit in republica populari, quam
quæ a paucis administratur. Equidem
reipublicæ Atheniensis rationem non
probo, sed quia sic visum est ipsis, vt im-
perio populi pareant: recte mihi statum
popularem ciuitatis incolumem seruare
videntur, idque hoc pacto, quo demon-
strauit. Præter hoc, video nonnullos eam
ob causam Athenienses reprehendere,
quod interdum illic responsum nec a se-
natu aliquis, nec a populo possit impe-
trare, qui totum istuc annum hæret. Fitque
hoc Athenis nullam aliam ob causam,

Αἴσα δὲ αὐτὸς ὁ δῆμος στυγῆται, ἕξουσιν αὐτῶν
ἐν ἀναπήντι τὴν αἴτιαν τὰς λέγουσι, καὶ τὰς
ἔπιψήφισαντι, ὁρνεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὅτι οὐ
παριῶν, ὅσδε δὲ ὁρνεῖσθαι, οἷγε τὰ συγκείμενα
πυρῆνονται ἐν πλήρῃ τὰς δῆμου. καὶ εἰ μὴ
τὸ δόξα εἶναι ταῦτα, παρὰ φάσκει μυσίας ὅτι
ἄρρηκε τὴν μὴ ποιῆν, ὅσον αὐτὸ μὴ βούλωνται.
καὶ αὐτὸ μὲν τοῖς κακῶν ἀναβάσει ἀπὸ ὧν ὁ δῆμος
ἐβούλευσεν, αἰτιάται ὁ δῆμος, ὡς ὀλίγοι αἰ-
θεροποι αὐτῶν ἀντιπροσέχοντες διέφρασαν.
Βεῖαν δὲ πᾶσα ἄνθρωπον, σφίσι δὲ αὖτις τὴν αἴτιαν ἀ-
ναπήνται. κωμωδεῖν δὲ αὐτὸν, καὶ κακῶς λέγου-
σιν αὐτὸν δῆμον ὅτι ἐὰν εἴσιν, ἵνα μὴ αὐτοῖς ἀκούω-
σι κακῶς: ἴδια δὲ καλεῖσθαι, εἴ τις πῖνα βού-
λεται, ὅτι εἰδότες, ὅτι οὐχὶ τὸ δῆμου ἔστιν οὐ-
δὲ τὸ πλῆθος ὁ κωμωδούμενος ὡς ἔπιτοπο-
λὺ, ἀλλ' ἢ πλούσιος, ἢ ἡγεμῶνος, ἢ δυναμῆρος.
ὀλίγοι δὲ πῖνες τῶν πεινήτων, καὶ τῶν δημοσι-
κῶν κωμωδουῦνται, καὶ ὅσδε οὐτοί, εἰ μὴ ἀφ' ἑ-
πολυπραγμοσύνης, καὶ ἀφ' ὅτι ζῆλον πλῆθος
πῖ ἔχῃ τὸ δῆμου. ὡς τε ὅσδε τὸς ποιούτες ἀ-
χθονται κωμωδουμένους. Φημὶ μὲν οὖν ἔγω-
γε τὸν δῆμον τὸν ἀπλήρησι γινώσκων, οἵτινες
χρηστοὶ εἰσι τῶν πολιτῶν, καὶ οἵτινες πονηροί.
γινώσκοντες δὲ, τὸς μὲν σφίσι δὲ αὖτις ἔπι-
τηδεῖους καὶ συμφέρους φιλοῦσι, καὶ πονηροὶ
ᾧσι, τὸς δὲ χρηστοὶς μισοῦσι μάλλον. οὐ γὰρ
νομίζουσι τὴν ἀρετὴν αὐτοῖς παρὰ τὴν σφε-
τέρῃ ἀγαθῶ πεφυκέναι, ἀλλ' ἔπι τὰς κακῶ.
καὶ ποιῶντιον γε τὸς τὸς, εἶνοι ὄντες ὡς ἀληθῶς
D τὸ δῆμου τὴν φύσιν, οὐ δημοκρατεῖ εἰσι. δημο-
κρατεῖαν δὲ ἐγὼ μὲν αὐτῶν τὰς δῆμου συγκινώ-
σκω. αὐτὸν μὲν γὰρ ὅτι ποιῆν πᾶσι συγγνώμη
ἔστιν. ὅς τις ὅ μὴ ἂν τὸ δῆμου εἴλετο ἐν δημο-
κρατεῖ μὲν πᾶσι οἰκῆν μάλλον, ἢ ἐν ὀλιγαρχ-
ουμῆν, ἀδικῆν παρὰ δικαιοσύνην, καὶ ἔγω, ὅτι
μάλλον οἶόν τε εἶχε λαθῆν κακῶ ὄντι ἐν δημο-
κρατεῖ μὲν πᾶσι, ἢ ἐν ὀλιγαρχουμῆν. καὶ καὶ παρὰ
ᾧ τὸ ἀδυναμῶν πολιτείας τὸ μὲν ἔστιν ὅτι
ἐπαμῶν. τὸ ὅτι ὅτι παρὰ δόξην αὐτοῖς δημοκρα-
E τῶσθαι, ὅτι μοι δοκεῖσθαι εἶχε σάξασθαι τὸν δημο-
κρατεῖαν, τὴν τὴν ἔστιν ἡρώμενοι, ᾧ ἐγὼ ἐ-
πέδξα. ἐπὶ δὲ τὴν καὶ τὴν πῖνα ὁρῶ μεμφομέ-
νης ἀθηνῶν, ὅτι οὐδὲ ἐκ ἑστὶν αὐτοῖς χρημα-
τίσθαι ἢ βελῆν, ὅτι δὲ δῆμου, εἰ αὐτὸ καὶ κινῆται
ἀνθρώπων, καὶ τὸ ἀθηνῶν γίνεται ἔδεν δι' ἀλλοῦ,
τὸ ἢ ἀφ' ἑ

† ἢ ἀφ' ὅτι πλῆθος τῶν πραγμάτων οὐχ
οἰοί τε πρὸς ἀποπέμπειν εἰς χρηματίσαν-
τες. πῶς γὰρ αὐτὸ οἰοί τε εἶεν; ὅστινας πρῶ-
τον μὲν δεῖ εὐρτάσαι ἐορτάς, ὅσας ἑσπερία
τῶν ἑλλήνων πόλεων, ἐν δὲ ταύταις ἡτ-
τόν τινα διωκτὸν ὅτι ἀφ' αὐτῶν τῶν
τῆς πόλεως. ἐπειτα δὲ δίκας, καὶ γραφάς,
καὶ δίκην ἐκδικάζειν, ὅσας ἑσπερῶν οἱ σύμ-
πρωτες αὐθροποὶ ἐκδικάζουσι. πλὴν δὲ βου-
λιῶν βουλῶν πολλὰ μὲν καὶ τῶν πολέ-
μου, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς χρημάτων, πολ-
λά δὲ καὶ νόμων ἡσέως, πολλὰ δὲ καὶ τῶν
καὶ πόλιν αἰεὶ γιγνομένων, πολλὰ δὲ καὶ τοῖς
συμμάχοις, καὶ φόρον δέξασθαι, καὶ νεωρείων
ἐπιμεληθῆναι, καὶ ἱερῶν. δεῖα δὲ τι θαυ-
μαζόντες, εἰ βούλων ἡσπερ ἀρχόντων πραγ-
μάτων μὴ οἰοίτ' εἰσι πᾶσιν αὐθροποῖς χρη-
ματίσαι; λέγουσι δὲ πινες, ἡντις δὲ γυμνα-
σίον ἔχοντες ἔχοντες βουλιῶν ἢ δῆμον, χρημα-
τίσαι. ἐγὼ δὲ τῶν οὐκ ὁμολογῶμαι αὐτῶν, ἀπὸ
χρημάτων πολλὰ ἀφ' αὐτῶν τῶν ἀδύ-
νησι, καὶ ἐπὶ αὐτῶν πλείω ἀφ' αὐτῶν τῶν
πλείοις ἐπεδίδουσι δὲ γυμνασίον. τῶν μὲν
δὲ οἶδα, ὅτι πᾶσι τῶν ἀφ' αὐτῶν τῶν πόλιν
τῶν δευτέρων οὐχ ἴσην, οὐδ' εἰ ὅποσον οὐ
χρησίον καὶ δὲ γυμνασίον διδοῖν τις αὐτοῖς. δεῖ δὲ
καὶ τὰς ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι, εἴ τις πλὴν μὴ ἐπι-
σκάσει, ἢ τῶν κατὰ τὴν δὲ δῆμόν. πρὸς
δὲ τῶν τοῖς, χρηματίσαι ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι,
καὶ θαρσύναι, καὶ πρὸς ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι,
καὶ ἡφαιετα, ὅσα ἔτη. καὶ τῶν ἀφ' αὐτῶν τῶν
ἦσαν τε βραχέσοι ἐκάστου ἐνιαυτοῦ, καὶ τῶν
τοῖς βραχέσοις ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι. πρὸς
δὲ τῶν τοῖς δὲ γυμνασίον καὶ ἀφ' αὐτῶν τῶν
καὶ ὄρφανος δοκιμάσαι, καὶ φύλακας δεσμο-
τῶν κατὰ τῶν. ταῦτα μὲν οὖν τῶν εἶναι
ἀφ' αὐτῶν τῶν ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι, καὶ εἰ
πᾶσι ἄλλο ἔλαττον ἀδικημάτων γίνονται, εἰάν τε
ὑβρίζουσι πινες ἀνήτες ὑβρισμα, εἰάν τε ἀσεβή-
σωσι. πολλὰ ἐπὶ πρὸς τῶν ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι.
τῶν εἶναι, πλὴν αἰτῶν τῶν φόρου. τῶν
δὲ γίνονται ὡς τὰ πολλὰ δι' ἔτος πέμπτη. φέρε
δὲ τῶν τῶν, ταῦτα οὐκ οἶδα καὶ καὶ ἀφ' αὐτῶν τῶν
ἀπὸ τῶν; εἰπάτω γὰρ τις, τῶν ἀφ' αὐτῶν τῶν
ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι. εἰ δὲ αὐτῶν ὁμολογῶν δὲ ἀ-
πὸ τῶν καὶ ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι, ἀφ' αὐτῶν τῶν
εἶναι.

A quam quod ob negotiorum multitudi-
nem omnes, responso dato, dimittere non
possint. Nam qui possint? quum eos ne-
cesse sit primum tot dies festos celebrare,
quot nulla Græci nominis ciuitas cele-
brat; quibus occupati minus expedire rei-
publicæ negocia possunt. Deinde neces-
se est eos de tot litibus, causis publicis, a-
ctorum rationibus cognoscere, de quot
ne homines quidem vniuersi cognoscunt.
Itidem senatus necessario multa de bello
deliberat, multa de ratione pecuniæ con-
ficiundæ, multa de legum latione, multa
de iis, quæ in vrbe quouis tempore acci-
dunt, multa sociorum agit in negotiis, tri-
butum exigit, naualium pariter & tem-
plorum curam gerit. An vero fuerit mi-
randum, si, quum tot sint negocia, dare om-
nibus responso nequeant? Verum di-
cunt nonnulli, confici eius negocium, qui
cum pecunia vel senatum vel populum
adeat. His ego fatebor, multa posse Athe-
nis pecunia impetrari; atque etiam futu-
rum, vt plura impetrentur, si plures pecu-
niam numerent. Sed scio tamen, ciuitatem
non posse sufficere ad hoc, vt omnibus ea
conficiantur, quæ requirunt: ne quidem
si multo plus auri & argenti quis eis do-
neret. De his etiam cognosci necesse est, si
quis nauim non reficit, vel si publicum a-
liquid inædificat. Præterea danda iudicia
choragis ad Liberalia, Thargelia, Pana-
thenæa, Promothealia, Vulcanalia, idque
quotannis. Et triremibus quadringenti
singulis annis præficiuntur, quibus peten-
tibus iudicia quotannis danda sunt. Præ-
terea in magistratus examina iudiciaque
habenda sunt, inquirendæ causæ pupil-
lares, custodes captiuorum constituen-
di. Et hæc quidem singulis annis agenda
veniunt. Interdum & causæ militares
disceptandæ sunt, & si quod aliud iniu-
stum facinus repente extiterit, & si non-
nulli petulantiam insolitam & impium fa-
cinus commiserint. Præter hæc valde mul-
ta sunt, quæ silentio prætereo. Maxima ve-
ro pars commemorata est, exceptis tribu-
torum indictionibus. Ex plerunq; quin-
to quolibet anno fiunt. Age igitur, nonne
existimandum est, de his omnibus cogno-
sci debere? Dicat aliquis, mox esse cogno-
scendum. At si fateri oportet, omnino
cognoscendum esse de omnibus; neces-
se est, per annum id fieri. Sed nunc ne qui-
dem ad hoc anno toto iudicando sufficiunt,
ὡς ἑσπερῶν τῶν εἶναι ἀφ' αὐτῶν τῶν εἶναι.

ἀφ' αὐτῶν τῶν πόλιν
κατὰ τῶν
οἶδα
κατὰ τῶν
οἶδα
κατὰ τῶν

οἶδα
κατὰ τῶν

† ὅτι ἐχρη-
σάμενοι
* ὁμολο-
γῶν δὲ,
ἀπὸ τῶν
χρημα-
τίσαι
† ἐπαρ-
κεδόν

Nota lu-
strum, et-
iam apud
Romanos.

vt iniuste agentes coerceant, idque pra
 hominum multitudine. Age vero, dixerit
 aliquis, iudicare quidem debent, sed pau-
 ciores. Ergo necesse est, si tribunalia pauca
 instituât, vt quolibet in iudicio pauci sint.
 Itaq; facile fiet, vt ad paucos iudices ma-
 chinatio quaedam instituat, & per aduo-
 cationes sententia ferantur iniustiores.
 Præterea cogitandum est, necessarium es-
 se Atheniensibus, vt festos dies agant, qui-
 bus exerceri iudicia non possint. Et agunt
 illi dies festos duplo plures, quam alij:
 quamquam ego plures non ponam illis,
 quos ea ciuitas celebrat, quæ paucissimis
 feriat. Quæ quum ita se habeant, nego
 posse rerum Athenis alium esse statum,
 quam qui modo sit: nisi paullatim tolli
 hoc, illud addi queat. Multum certe im-
 mutari non potest, vt non aliquid de po-
 puli potestate decedat. Nam vt respubli-
 ca melius adfecta sit, excogitari multa
 possunt: vt autem forma popularis ma-
 neat, & simul hoc idonee reperiatur,
 quo melius administratur, id facile non
 est: extraquam, si paullatim, vt modo a-
 iebam, vel aliquid addatur, vel detra-
 hatur. In hoc quoque Athenienses non
 rectum mihi sequi consilium videntur,
 quod in oppidis seditione agitatis dete-
 riores aliis præferant. Faciunt hoc au-
 tem certo iudicio. Nam si meliores an-
 teferrent, nimirum præferrent eos, qui
 non in eadem cum ipsis essent sententia.
 Quippe nulla in ciuitate beneuoli
 sunt optimates vulgo, sed deterrimi qui-
 que singulis in vrbibus vulgo bene vo-
 lunt. Existit enim in paribus erga pares
 beneuolentia. Quapropter etiam Athe-
 nienses sibi congruentia præferunt. Quo-
 ties autem partes optimatum sequi con-
 stituerunt, nequaquam hoc eis profuit,
 sed breui plebs in seruitutem redacta fuit.
 Id a Bœotis contigit. Rursus vbi Milefi-
 orum optimates amplexi fuissent, intra mo-
 dicum tempus illi defecerunt, & plebem
 trucidarunt. Itidem quum Lacedæmo-
 nios Messeniis prætulissent, nō multo post
 subactis Lacedæmonij Messeniis, bellum
 aduersus Athenienses susceperunt. For-
 tassis autem suspicetur aliquis, neminem
 Athenis iniuste suis honoribus spoliari. E-
 go vero quosdam esse dico, qui per iniu-
 riā ab honoribus remoti fuerint, sed pau-
 cos. At paucos esse non oportet, qui po-
 pularem Athenis statum adgredi velint.

ὥστε πᾶν τὸ ἀδικεῖν ὑπὸ τῶν πλε-
 θους τῶν ἀδικημάτων. Φέρε δὴ, ἀλλὰ φη-
 σί τις χεῖρα δικάζειν μὲν, ἐλάττους δὲ δι-
 κάζειν. αἰάγκη ποίνω, εἰ μὲν ὀλίγα ποίνω-
 ται δικασθεῖα, ὀλίγοι ἐν ἐκείτῳ ἔσονται τὰ
 δικασθεῖα, ὥστε καὶ διασκαδύσασθαι ῥά-
 δην ἔσαι πρὸς ὀλίγους δικαστάς, καὶ τὸ σω-
 δικασθαι πολὺ ἤτιον δικασθῶς δικάζειν. πρὸς
 δὲ τῶν τοῖς οἰεσθαι χρῆναι, καὶ εὐρῆσαι ἄλλαν χρῆ-
 ναι ἀδικημάτων, εἰ αἴς οὐχ οἶόν τε δικάζειν.
 Β καὶ ἄλλοι μὲν εὐρῆσαι διπλασίους ἢ οἱ ἄλλοι,
 ἀλλ' ἐγὼ μὲν τῆσμι ἴσας τῆσμι ὀλίγιστας ἀγού-
 σι πολλὰ. τῶν τοῖς οἰεσθαι ποίνω ὄντων, οὐ φη-
 μι οἶόν τε εἶναι ἄλλως ἔχειν τὰ πρὸς ἄλλους
 ἀδικημάτων, ἢ ὡς πρὸς νῦν ἔχει. πλεῖον εἰ καὶ μι-
 κρόν τι οἶόν τε ὁ μὲν ἀφελεῖν, ὁ δὲ πρὸς δεῖ-
 ναι. πολλοὶ δὲ οὐχ οἶόν τε μετακινεῖν, ὥστε μὴ
 οὐχὶ τῆσμι δημοκρατίας ἀφαιρῆναι τι. ὥστε μὴ
 γὰρ βέλτιον ἔχειν τὴν πολιτείαν, οἶόν τε πολ-
 λα δεῖν, ὥστε μὴ τοῖς ὑπαρχῆναι, δη-
 C μοκρατίας μὲν εἶναι, δημοκρατίας δὲ τῶν ὀλί-
 γων, ὅπως δὲ βέλτιον πολιτεύσονται, οὐ
 ῥάδην πλεῖον (ὅσον ὅτι εἶπον) καὶ μικρόν
 τι πρὸς δεῖν, ἢ ἀφελεῖν. δοκῶσι δὲ ἀθη-
 ναῖοι καὶ τῶν τοῖς οἰεσθαι βουλεύεσθαι, ὅ-
 τι τῶν χεῖρας ἀγροῦται ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς
 σασιάζουσας. οἱ δὲ τῶν γνώμη ποιοῦσιν. εἰ
 μὲν γὰρ ἡγεῖται τῶν βελτίους, ἡγεῖται αὖ
 οὐχὶ τῶν ταῦτα γινώσκουσας σφίσι ἀδικῶς:
 εἰ οὐδεμὴ γὰρ πολλὰ ὁ βέλτιον ὄνομα ἔστι
 D τὰ δὴ μὲν, ἀλλὰ ὁ κακίον ἐν ἐκείτῳ ἔστι πᾶ-
 λα ὄνομα τὰ δὴ μὲν. οἱ γὰρ ὅμοιοι τοῖς ὁμοίοις
 δύναιτο εἶναι. ἀλλὰ τῶν τοῖς οἰεσθαι ἀδικῶς τὰ σφί-
 σιν ἀδικῶς πρὸς ἄλλους ἀγροῦται. ὅποσάν τις
 δὲ ἐπεχέρησαν ἀφαιρῆσαι τῶν βελτίους, οὐ
 σωζόμενοι ἀδικῶς, ἀλλ' ἐν τῶν ὀλίγου χρο-
 νου ὁ δὴ μὲν ἐδούλωσεν, ὁ μὲν βοιωτῆς τῶν
 τοῖς δὲ, ὅτε μιλησίων εἴλοντο τῶν βελτίους,
 ἐν τῶν ὀλίγου χρόνου ἀποσάντες τὸν δὴ μὲν κα-
 τέκταν. τῶν τοῖς δὲ, ὅτε εἴλοντο λακεδαίμο-
 νίους ἀπὸ μεσσηνίων, ἐν τῶν ὀλίγου χρόνου λα-
 κεδαίμονιοι καταστρέψαντο μεσσηνίους, ἐ-
 πολέμου ἀδικῶς. ὑπολάβοι δὲ τις αἴ,
 ὡς ὁδοὶς δὲ ἀδικῶς ἠτίμωται ἀδικῶς.
 ἐγὼ δὲ φημι ἵνας εἶναι οἱ ἀδικῶς ἠτίμωται,
 ἐγὼ δὲ φημι ἵνας εἶναι οἱ ἀδικῶς ἠτίμωται.
 ὀλίγοι μὲν τοῖς πένες. ἀλλ' οὐκ ὀλίγων δεῖ τῶν ὅτι δημοκρατίας τῆσμι ἀδικῶς.
 ἐπεὶ

EEN
 XEN